

at tage dem der, uagtet det i § 7 hedder „ved Joden“, thi da de ikke findes der, saa maa han søge dem inde i Skoveiendommen, eftersom der udtrykkeligt staaer: „forfaavidt Hegnets Bedligeholdelse gjør det fornødent“. Hvor det er Korn- eller Kløvermarker, som ligge lige indenfor Hegnet, vil man efter § 7 heller ikke kunne formene ham at færdes der paa de Tider af Aaret, da Hegnene skulle istandsættes. Hvis der var tilføjet § 7 en Forskrift om, at han dog skulde underrette Eieren derom først, saa var der endda hødet Noget paa det Mislige ved Bestemmelsen.

Ordføreren: Dersom den Bemærkning, som den høitærede Minister til Slutning anførte om den store Uret, der stete ved Leddenes Ophævelse, forholder sig rigtig, maa jeg erklære, at jeg aldeles ikke kan forstaae den af ham selv foreslaaede og gennemførte Lov af 21 Juli 1867. Efter den ere Leddene hævede, uden at der har været Tale om Erstatning, eller at der er skeet Noget Uret. Er der skeet noget Brud paa Rettigheder, saa er det skeet ved hin Lov.

Judenrigsministeren: Jeg troede rigtignok ikke, at jeg skulde have havt nødtigt at gjentage, hvad jeg før sagde, eller nødtigt at værges mig mod Behreidelser af den ærede Ordfører med Hensyn til den Uoverensstemmelse, som jeg selv før erkjendte, at der var i Loven af 21de Juli 1867, forfaavidt som den siger, at Leddene skulle borttages uden Erstatning paa Landeveiene. Jeg angav nemlig selv for Grunden til, at jeg ikke i sin Tid foreslog Erstatning givne, nemlig at det var mig og Enhver bekjendt, at de $\frac{99}{100}$ af Leddene paa Landeveiene allerede da vare forsvundne uden nogen Erstatning, saa at det vilde have været høist besynderligt, dersom man havde betinget Erstatning for de Led paa Landeveiene, som tilfældigvis havde overlevet den almindelige Razzia, der tidligere var foretaget. Hvor Ledde skulle borttages paa Biveie, der forudsætter derimod Loven af 21de Juli 1867 — jeg beklager, at jeg ikke har den liggende for mig — at der skal gives Erstatning.

Ordføreren: Saa forekommer det mig heller ikke, at det Argument, der blev anført af den høitærede Indenrigsminister til Fordeel for § 11, kan holde Stik.

Formanden: Der vil ikke blive afstemt over de Paragrapher, hvortil der ikke er stillet Indbringingsforslag, naar ikke Afstemning over dem særligt forlanges. Udvalgets Forslag under Nr. 6 til § 4 maa jeg ansee som en litgefrem Redactionsforandring, og den vil derfor blive betragtet som vedtagen uden Afstemning, naar ikke Afstemning over den forlanges. Til § 9 er der under Nr. 11 stillet et Forslag af hele Udvalget, subsidiairt dog kun af den 1ste Landssthingsmand for 8de Kred (Bonne) samt under Nr. 12 et principalt Forslag af Udvalgets Mindretal, det nysnævnte Medlem. Dette sidste Forslag, Forslaget under Nr. 12, vil komme under Afstemning for det første Forslag, Forslaget under Nr. 11.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Forslag af Udvalget under Nr. 1 til § 1:

- a. Ordet „idetmindste“ udgaaer.
- b. Ordet „idetmindste“ i første Linie udgaaer.
- f. Ordet „idetmindste“ ligeledes.

vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1, der med de vedtagne Forandringer var saalydende:

Alt Segn af nedennævnte Beskaffenhed skal litgesom hidtil agtes for lovligt:

- a) Steengjerder, 9 Dvarteer høie (Sordbællæningen ovenpaa medregnet), saavel dobbelte som enkelte, de sidste med forsvaerlig Sordvold.
- b) Sordvolde, som ere 3 Allen brede i Grunden i god og fast Sord og 4 Allen i løs og sandet Sord, med dobbelte Grøfter, hver Grøvt idetmindste 9 Dvarteer bred og 6 Dvarteer dyb i staaende eller lodret Maal i god Sord og $3\frac{1}{4}$ Allen bred i løs og sandet Sord.
- c) Volde af Sord, Græstov eller Lyngstov